

RĀĀN. im ÇKDr.

ताम्रमय (von 1. ताम्र) adj. f. ई *kupfern* Suçā. 2, 167, 13. PAṆĪKAT. 241, 10. VARĀH. BRH. S. 59, 5. BHĀG. P. 5, 26, 14. MĀRK. P. 12, 4.

ताम्रमूला und मूली (1. ताम्र + मूल) f. N. verschiedener Pflanzen: 1) *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) Roxb. — 2) *Alhagi Maurorum* Dec. — 3) *Mimosa pudica* NICH. Pa. — ÇKDr. führt nach RĀĀN. die 2te und 3te Bed. für die Form मूला an; dieselbe Form soll nach RATNAM. = कचकुरा sein.

ताम्रमृग (1. ताम्र + मृग) m. *the red deer* WILS.

ताम्ररसायनी (1. ताम्र + रसायन) f. *ein best. milchsaftiger Strauch*, = ताम्रडुग्धा NICH. Pa.

ताम्रलिप्त (1. ताम्र + लिप्त) 1) m. pl. N. pr. eines am westlichen Ausfluss der Gaṅgā wohnenden Volkes MBH. 2, 1874. VP. 192. sg. Bez. des Fürsten dieses Volkes MBH. 1, 6993. 2, 1093. — 2) m. N. pr. eines Rshi LIA. II, 802, N. 1. — 3) f. स्त्री N. pr. der Hauptstadt der Tāmra-lipta KATHĀS. 13, 54. — 4) f. ई desgl. VARĀH. BRH. S. 10, 14. Histoire de la vie de HIUEN-TSANG 183. HIUEN-TSANG II, 390. fgg. — Vgl. LIA. I, 144, N. 1. Nebenformen: ताम्रलिप्त u. s. w.

ताम्रलितक 1) m. pl. = ताम्रलिप्त 1. MBH. 6, 364. 7, 2436. 4716. HARIV. 12838. VARĀH. BRH. S. 14, 7 (8). — 2) f. °लितिका = ताम्रलिप्ता VID. 223. Verz. d. Oxf. H. 152, b, 22.

ताम्रवर्णा (1. ताम्र + वर्णा) 1) adj. *dunkelroth*. — 2) m. a) *ein best. Gras*, = पल्लिवाह् RĀĀN. im ÇKDr. °वर्णाक m. ebend. unter पल्लिवाह्. — b) N. einer der 9 Abtheilungen von Bhāratavarsha VP. 175. — 3) f. स्त्री die chinesische Rose ÇABDAK. im ÇKDr. °पुष्पी *the blossom of sesamum* WILS. nach ders. Aut.

ताम्रवल्ली (1. ताम्र + व०) f. 1) *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) RATNAM. 28. — 2) N. einer anderen Pflanze (चित्रकूटेशप्रसिद्धा लता), = तमाली, ताम्रा, ताली, शोधनी, मुलोमा, सूक्ष्मवल्ली RĀĀN. im ÇKDr.

ताम्रवीज (1. ताम्र + वीज) m. N. einer Hülsenfrucht, *Dolichos uniflorus* Lam. (कुलत्थ), RĀĀN. im ÇKDr.

ताम्रवृत्त (1. ताम्र + वृत्त) m. 1) dass. — 2) *rothes Sandelholz* RATNAM. im ÇKDr.

ताम्रवृत्त (1. ताम्र + वृत्त) 1) m. = ताम्रवीज TRIK. 2, 9, 4. — 2) f. स्त्री eine andere Art *Dolichos* H. 1175.

ताम्रशाटीय (1. ताम्र + शाटी) m. pl. *die Rothrückigen*, Bez. einer buddh. Schule VJUTP. 210. BURN. Intr. 446. Lot. de la b. l. 357. WASSILJEW 112. 113. 233. 277.

ताम्रशासन (1. ताम्र + शासन) n. *ein in Kupfer eingegrabenes Edict* DAÇAK. 20, 15. — Vgl. ताम्रपट्ट.

ताम्रशिखिन् (1. ताम्र + शिखा) m. *Hahn* ĠAṬĪDH. im ÇKDr. — Vgl. ताम्रचूड.

ताम्रसार (1. ताम्र + सार) n. *rothes Sandelholz* H. 642. RATNAM. im ÇKDr.

ताम्रसारक (wie eben) 1) m. *eine roth blühende Khadira-Art*. — 2) n. *rothes Sandelholz* RĀĀN. im ÇKDr.

ताम्रसेन (1. ताम्र + सेन) m. N. pr. eines Königs LIA. II, 801.

ताम्राकु m. N. pr. eines Upad vīpa ÇABDAM. im ÇKDr.

ताम्रान्न (1. ताम्र + अन्न) 1) adj. *rothe Augen habend*: रवणा R. 3, 36,

6. शिरोभिः MBH. 8, 2184. संरम्भामर्ष० 2433. BHĀG. P. 1, 7, 33. रोषेण ताम्रान्नः R. 2, 78, 16. रोष० N. 26, 17. रुधिर० R. 2, 30, 4. — 2) m. a) Bein. *der Krähe* MBH. 8, 1908. — b) *der indische Kuckuck* TRIK. 2, 5, 18. H. 1321.

ताम्राव्य (1. ताम्र + व्याव्या) adj. Bez. einer Art von Perlen, entweder daher, dass sie rōthlich sind oder in der Tāmraparṇī (ताम्राव्या könnte füglich = ताम्रपर्णी sein; vgl. गजाह्वय, चक्राह्वय u. s. w.) gefunden werden: ईषताम्राः श्वेतास्तमोवियुक्ताश्च ताम्राव्याः VARĀH. BRH. S. 82 (80, b), 3.

ताम्राभ (1. ताम्र + आभा) n. *rothes Sandelholz* ÇABDAK. im ÇKDr.

ताम्रायण (patron. von ताम्र) m. N. pr. eines Schülers des Jāgūna vālkja VĀJU-P. in Verz. d. B. H. 55, a, 34. ताम्रायणि WILS. nach ders. Aut. in VP. 281, N. 5.

ताम्रारि (1. ताम्र + अरि) m. *der kupferrothe Feind*, Bez. eines feindlichen Volkes LIṅGA-P. in VP. 422, N. 21.

ताम्रारुण (1. ताम्र + अरुण) 1) m. *eine kupferrothe Morgenröthe* VJUTP. 215. — 2) f. स्त्री N. pr. eines Flusses MBH. 13, 7647. — 3) n. N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 8132.

ताम्रार्ध (ताम्र *Kupfer* + अर्ध *Hälfte*) n. *Messing* TRIK. 2, 9, 33.

ताम्रावती (f. von ताम्रावन् und dieses von 1. ताम्र) f. N. pr. eines Flusses MBH. 3, 14231.

ताम्रिक (von 1. ताम्र) 1) adj. *kupfern* M. 8, 136. JĀGŪ. 1, 364. AK. 2, 9, 38. — 2) m. *Kupferschmied* ÇABDAR. im ÇKDr. — ताम्रिका s. u. ताम्रक.

ताम्रिम्बन् (wie eben) m. *dunkle Röthe* gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

ताम्रीकर (1. ताम्र + कर) *roth färben*: अरुणो ऽभ्युदयो चक्रे ताम्रीकुर्वन्निवाम्बरम् MBH. 7, 8458.

ताम्रोपशीविन् (1. ताम्र + उप०) m. *Kupferschmied* R. GORR. 2, 90, 27.

ताम्रोष्ठ und ताम्रोष्ठ (1. ताम्र + ओष्ठ) 1) m. du. *rothe Lippen* KUMĀRAS. 1, 45. MĀRK. P. 23, 41. — 2) adj. *rothe Lippen habend*: सुताम्रोष्ठ MBH. 1, 6073. — 3) m. N. pr. eines Jaksha MBH. 3, 298.

तौघ्य (von 1. ताम्र) n. *dunkle Röthe* gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

ताय्, तौयते *ausdehnen* oder *ausgedehnt werden* (vgl. pass. von तन्); *schützen* (vgl. त्रा, तय्) DhĀTUP. 14, 18. aor. ध्रतायि und ध्रतायिष्ठ P. 3, 1, 61. VOP. 8, 116. 118.

— वि *ausbreiten, verbreiten*: उभौ मायां व्यतपेताम् BHATṬ. 17, 105.

— सम् dass. pass.: शरसि संताप्यमाने *wenn die Haut* (auf milchiger Speise) *sich ausbreitet, sich darauf legt* VS. 39, 5.

तौय m. gaṇa वृषादि zu P. 6, 1, 203.

तायन (von ताय्) n. *das von-Statten-Gehen, Anschlagen* P. 1, 3, 33. = स्फीतता Schol. VOP. 23, 30.

तायादर्रे adj.: यथा पसेस्तायादर्रे वतैन स्थूलमं कृतम् AV. 6, 72, 2.

तायिक m. pl. N. pr. eines Volkes, = तार्जिक H. 958.

तायुँ m. *Dieb* NAIGH. 4, 24. NIR. 4, 24. अथै राजन्यश्रुतयं न तायुँ मूज Rv. 7, 86, 5. 1, 30, 2. 65, 1. 4, 38, 5. 5, 15, 5. 52, 12. 6, 12, 5. — Vgl. स्तायु, त्ना-राव (BENF.), ṬAHTM occultare, ṬAṬA fur (Miklos).

तार 1) (von 1. तर्) adj. subst. oxyt. *überall durchdringend, Alles überwindend* oder *Retter*, als Bein. Rudra's VS. 16, 40. Ind. St. 1, 385. 2, 40. Vishnu's MBH. 13, 6986. — 2) (von 1. तर्) adj. subst. (*hinüberdringend, hinüberschallend*) *hoch, laut, laut tönend, gellend; ein lauter, hoher,*